

בוקה ומבוקה ומבלקה

בלבול ומבוכה בזירה הפלסטינית כמפתח אפשרי לשינוי

מאת קובי מיכאל

9 ביוני, 2016

סקרי דעת קהל שבוצעו מאז תחילת גל הטרור באוקטובר 2015 על ידי מכוני מחקר פלסטיניים (PSR ו-AWRAD) בגדה המערבית וברצועת עזה, משקפים מציאות חברתית ופוליטית מורכבת ודיאלקטית. הדיאלקטיקה באה לידי ביטוי במבוכה; בתסכול; בחוסר אמון בשתי ההנהגות הפלסטיניות (הרשות הפלסטינית וחמאס) ובמערכת הפוליטית הפלסטינית בכללותה; ובירידה בתמיכה בגל הטרור והסכינאות לצד תמיכה בהעצמת ההתנגדות האלימה (אינתיפאדה). סקר מקיף בקרב צעירים בני 18–25 באיו"ש וברצועת עזה מצביע על מגמות מיליטנטיות יותר בקרב הצעירים בהשוואה לעמדות כלל הציבור, לצד ממצאים המצביעים על עניין גדול יותר בסוגיות כלכליות, תעסוקתיות וחופש תנועה בהשוואה לכלל האוכלוסייה.

הממצאים משקפים את הפער המתרחב בין שתי ההנהגות הפוליטיות הפלסטיניות לבין הציבור הפלסטיני. שתי ההנהגות הפלסטיניות אינן מצליחות לתמרן באופן המוביל למימוש יעדיהן המוצהרים ולהוכחת הצלחה, לא למול ישראל, לא בזירות האזורית והבין-לאומית וגם לא בזירה הפנימית. חילוקי הדעות בין ההנהגה המדינית של חמאס לבין הזרוע הצבאית הפכו לגלויים לעין כול. המאמץ והמשאבים המושקעים בהתעצמות הצבאית תוך פגיעה באוכלוסייה האזרחית ושיבוש מאמצי השיקום, מעלים את מפלס התסכול והכעס של האוכלוסייה האזרחית ושוחקים את רמת הלגיטימציה הפוליטית שלה.

הדבר נכון גם באשר להתנהלותה של הרשות הפלסטינית בחודשים האחרונים, הנעה במתח שבין ההכרח שבהמשך התיאום הביטחוני עם ישראל לבין המאבק כנגד ישראל בזירה הבין-לאומית וחרמות כנגד מוצרים ישראליים בזירה הפנימית. הרשות הפלסטינית ממשיכה לאיים על ישראל, אם בפעילות קדחתנית בזירה הבין-לאומית ואם באיומים (על בסיס החלטות פת"ח ואש"פ) בהפסקת התיאום הביטחוני. לעומת זאת, הרשות הפלסטינית נתקלת בקשיים של ממש במימוש איומיה הנחרצים ומאז איום ההתפטרות שהשמיע אבו מאזן בנאום בית לחם בינואר 2016, הוא לא שב לנופף באיום מחדש.

למאמר המלא:

<http://www.jokopost.com/in/10342/>